

DC
FILARMONICA OLTEANIA
CRAIOVA

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

The logo for 'Enjoy 52' is located in the bottom right corner. It features the word 'Enjoy' in a dark red, cursive-style font, and the number '52' in a bold, red, sans-serif font. A small red triangle is positioned to the left of the '52'.

05 **DECEMBRIE**
ora 19:00

Sala Filarmonicii Oltenia

EMIR
NUHANović
DIRIJOR

LEONARD
MIHALE
PIAN

JOHANNES BRAHMS:
Concertul nr. 1 în Re minor
pentru pian și orchestră, op. 15

LUDWIG VAN BEETHOVEN:
Simfonia nr. 7
în La major, op. 92

ORCHESTRA
SIMFONICĂ
A FILARMONICII
„OLTENIA”

BRAMMS BEETHOVEN

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmnica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia" este o instituție publică de concerte subvenționată de Primăria Craiova și Consiliul Local Municipal.

2025

**Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)**
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe enterfix.ro

Relatii la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSOR

REDUCE RO

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonica**oltenia**craiova**1947**

ilarmonica**oltenia**craiova

teniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

5 DECEMBRIE
ora 19:00

Sala Filarmonicii Oltenia

BRAHMS BEETHOVEN

Johannes Brahms:

Concertul nr. 1 în Re minor pentru pian și orchestră, op. 15

(aprox. 50')

- *Maestoso*
- *Adagio*
- *Rondo: Allegro non troppo*

Pauză

Ludwig van Beethoven:

Simfonia nr. 7 în La major, op. 92

(aprox. 37')

- *Poco sostenuto. Vivace*
- *Allegretto*
- *Presto. Assai meno presto*
- *Allegro con brio*

EMIR NUHANOVIĆ
DIRIJOR

LEONARD MIHALE
PIAN

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII "OLTENIA"

EMIR NUHAŃOVIĆ

S-a născut în Konjic. A terminat liceul de muzică în Belgrad, în 1981. A studiat clarinetul la Academia de Muzică din Sarajevo, unde a obținut și o diplomă postuniversitară. În același timp, a studiat dirijatul la Skopje, Priština și Sarajevo. La concursurile de muzică pentru elevii și studenții din Iugoslavia, în 1981 și 1983, a câștigat premiul I ca solist și, de asemenea, ca membru al trio-ului de cameră al Academiei de Muzică din Sarajevo. În 1992 a fondat Orchestra Militară a Republicii Bosnia și Herțegovina. În 1993 a reînființat Orchestra Filarmonicii din Sarajevo deținând funcția de director până în 2008. În 1997, la New York, a obținut diploma în managementul artei. Ministerul Federal al Educației, Științei și Culturii l-a premiat în 1997 pentru contribuția specială la dezvoltarea culturii muzicale în Bosnia și Herțegovina. În 1998 a primit, de asemenea, Premiul „Sarajevo 6 aprilie” pentru realizările speciale în organizarea de evenimente muzicale în perioada de război la Sarajevo. Revista Business l-a proclamat manager cultural de elită pentru crearea și gestionarea de succes a politicii Orchestrei Filarmonicii din Sarajevo. În 2001, la Napoli, i-a fost oferită „Bagheta de Aur” pentru cooperarea culturală îndelungată dintre Italia și Bosnia și Herțegovina. Centrul Internațional pentru Pace i-a acordat premiul „Freedom” pentru contribuțiile sale la umanism și drepturile omului în Bosnia și Herțegovina, Europa și în lume,

Ca solist și dirijor a fost invitat la Wien-Musikverein, Innsbruck, Salzburg (Austria); Paris, Perpignan, La Rochelle (Franța); Roma, Veneția, Ravenna, Farfa, Fermo, Ostia (Italia); Istanbul, Turcia); Szczecin (Polonia); Stockholm, Suedia); Lisabona (Portugalia); Zurich, Elveția); Valencia (Spania) New York, Dayton, Lake Placid (SUA), Ljubljana (Slovenia); Cipru, Oslo (Norvegia), Sofia, Plovdiv (Bulgaria),

Harkov (Ucraina), Hiroshima (Japonia).

A fost, de asemenea, director artistic al Orchestrei Filarmonicii din Sarajevo, profesor la Academia de Muzică din Sarajevo și profesor la Academia de Pedagogie din Mostar. În 2008 a pus bazele Fundației pentru Arte și Educație, precum și a Primei Școli Private de Muzică și Balet Amadeus.

Din 2009 este dirijor invitat permanent la New Europe Symphony Orchestra. În 2013, la Istanbul, a înființat și dirijat prima operă bosniacă „Hasanaginica”, conducând opera și baletul de stat din Istanbul. A dirijat concertul dedicat refugiaților din Siria, la pupitrul Orchestrei simfonice Cemal Resit Rey din Istanbul. A fost distins cu premiul „Es Seyyid Osman Holusi Efendi Vakfı”, pentru activitate artistică, în 2013. A înregistrat un număr mare de CD-uri și DVD-uri de muzică clasică și muzică spirituală islamică.

LEONARD MIHALE

Leonard Mihale s-a născut la Timișoara, România, pe 13 decembrie 2004. A absolvit Liceul de Muzică „Ion Vidu” sub îndrumarea doamnei Aida Gelati. În prezent urmează studiile profesionale la Conservatorul „Musical Arts” din Madrid, sub îndrumarea artistului Josu de Solaun.

În cei zece ani de studii muzicale a câștigat mai multe competiții naționale. La nivel internațional a fost distins cu Premiul Maestro Grisellini, în anul 2020, de către Centrul Cultural „Fucina Itálica Grisellini”.

A concertat alături de orchestre și a susținut recitaluri solo în săli precum Auditoriumul Național din León (Spania), Centrul Cultural Gustav Mahler din Dobbiaco (Italia), Villa Medici Giuliani (Italia), Centrul Shigeru Kawai din Madrid (Spania), Filarmonica „Paul Constantinescu” din Ploiești, Filarmonica de Stat Arad, Filarmonica de Stat „Banatul”

din Timișoara, Filarmonica „Mihail Jora” din Bacău, Filarmonica „Oltenia”, Orchestra JOL din Spania, Sala Barocă a Muzeului de Artă Timișoara și Teatrul Municipal „Traian Grozăvescu” din Lugoj. A colaborat sub bagheta unor dirijori precum Walter Hilgers, Jordi Mora, Radu Popa, Valentin Doni, Daniel Manassi, Cristian Neagu, Jaime Casper, Juan Cantarell și Radu Zaharia.

Leonard Mihale a participat la cinci ediții ale Academiei Miami International Piano Festival (MIPFA). Până acum, tânărul pianist timișorean a luat parte la lecții private și masterclass-uri cu Josu de Solaun, Anton Gerzenberg, Jorge Luis Prats, Ilya Itin, Zlata Chochieva, Amir Katz, Francesco Libetta, Giuseppe Devastato, Yuval Cohen și Stephen Beus, pentru a menționa doar câțiva dintre muzicienii alături de care a lucrat.

JOHANNES BRAHMS

[1833 - 1897]

Personalitate de prim rang a epocii romantice, Johannes Brahms s-a născut în Germania, la Hamburg. A studiat de timpuriu vioara și violoncelul cu tatăl său, un modest contrabasist, fiind apoi îndrumat de un cunoscut pedagog al vremii, Eduard Marxsen, care i-a insuflat dragostea pentru creațiile baroce și clasice. În paralel cu activitatea componistică, s-a afirmat ca un remarcabil pianist, colaborând cu mari interpreți precum violoniștii Eduard Reményi și Joseph Joachim. A întreprins numeroase turnee de concerte, i-a cunoscut pe Liszt, Wagner și Schumann (de care l-a legat o strânsă prietenie). Cu excepția unor scurte perioade în care a fost angajat ca dirijor (la Detmold, Hamburg și Viena - „Singakademie” și „Gesellschaft der Musikfreunde”), Brahms și-a îndreptat întreaga atenție către domeniul componistic, scriind cu pasiune peste 120 de opus-uri în toate genurile (excluzând opera și poemul simfonic): 4 simfonii, 4 concerte, 2 uverturi, serenade, muzică de cameră, piese pentru pian, lieduri, coruri și faimosul Recviem german. Nu a considerat niciodată formele clasice depășite: dimpotrivă, le-a utilizat ca punct de pornire în edificarea unor arhitecturi monumentale, puse în valoare de melodia îndrăznească, desăvârșitul simț armonico-polifonic și orchestrația învăluitoare.

Concertul nr. 1 în Re minor pentru pian și orchestră, op. 15 a fost compus între anii 1854 - 1857. Deosebit de interesant este istoricul închegării lui ca piesă de sine stătătoare: Brahms a dorit în 1854 să scrie o simfonie (schitănd ideile principale), apoi, după moartea lui Schumann, și-a modificat proiectul în sensul realizării unei grandioase sonate pentru două pianе, iar în final s-a

ajuns la o întrepătrundere a genurilor simfonic și concertant. Această ultimă variantă conceptuală a suscitât numeroase comentarii, publicul și critica muzicală neapreciind concertul în momentul primei audiții (Hanovra, 22 ianuarie 1859, cu Brahms la pian și Joachim - dirijor). Au surprins neplăcut (la acea vreme) câteva elemente inedite: lipsa virtuozității gratuite, dominația principiului simfonic, unele derogări de la contururile arhitectonice obișnuite, regândirea rolului melodismului (subordonat total reliefării ideii poetice).

Prima parte a concertului (Maestoso) debutează cu o introducere orchestrală. Tema principală, încordată, aspră, este prezentată pe fondul unei pedale prelungite, tema secundară apărând, prin contrast, visătoare, liniștită. Instrumentul solist nu preia același material tematic, ci impune două idei noi, care sunt transformate și dezvoltate pe parcurs. Partea mediană (Adagio) aduce un sentiment de împăcare, subliniat de delicatețea tratării solistico-orchestrale. Atmosfera meditativă, cu

profunde conotații religioase (Brahms a scris pe partitura primei ediții „Benedictus qui venit in nomine Domine” - “Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului”) caracterizează această minunată pagină lirică. Finalul (Allegro non troppo) este un

rondo energic, tema principală exprimând vigoare și optimism. Desfășurarea sonoră parcurge rapid trasee surprinzătoare (inclusiv o cadență „quasi fantasia” a pianului), rezolvând strălucitor conflictul dramatic.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

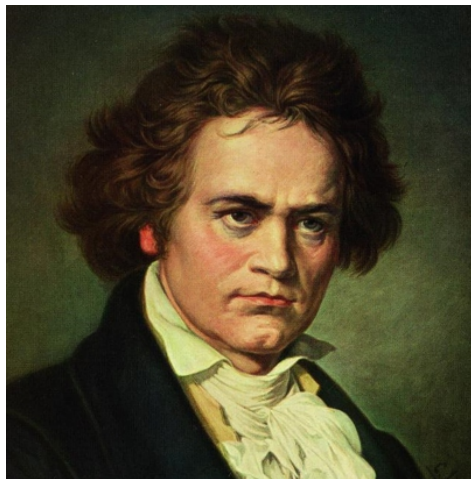
[1770 - 1827]

Concepută în anul 1809, Simfonia nr. 7 în La major, op. 92 a fost definitivată trei ani mai târziu, în celebra vară petrecută la Teplitz, unde Beethoven l-a cunoscut pe Goethe. Ecoul dramatismului simfoniilor anterioare (nr. 3 și nr. 5) se stinge, lăsând să se întrevadă într-o limpezime de cristal frumusețea și noblețea atitudinii clasicizante.

Dimensiunile monumentale sunt reduse într-o anumită măsură, se impun traseele clare ce generează simetria întregului și armonia detaliului. Regândite apar scriitura orchestrală, dozajul sonor și regia timbrală, supuse unui proces transformator ce vizează transfigurarea poetică a trăirii. Stilul clasicizant renaște, precumpănind înțelepciunea și maturitatea artistică în detrimentul elementelor contrastant-subiective specifice curentului romantic.

Prima parte (Vivace) este prefăcută de o lungă introducere (Poco sostenuto): pasajele calme sunt întretăiate de sonorități puternice, ies în relief câteva linii melodice conturate de glasul penetrant al oboiului. Prima temă a formei de sonată apare în registrul acut, prezentată de flaut și oboi.

Remarcabilă este unitatea ritmică a primei părți, formula propusă prin intermediul temei principale străbate nonșalant secțiunile arhitecturii de sonată, evitând monotonia prin abordarea măiestrită, dinamică, într-o continuă

exuberanță. Referitor la acest aspect, Ceaikovski nota: „Numai un colos ca Beethoven putea rezolva o asemenea problemă fără a imprima oboseală ascultătorului și fără a-i umbri măcar pentru o singură clipă plăcerea audiției prin repetarea unei aceleiași figuri ritmice...”. Tema secundă decurge din întâia expunere a conținutului melodic, ea continuând parcursul ostinat.

Partea a doua (Allegretto) rămâne una dintre celebrele pagini orchestrale beethoveniene. Mișcarea se bazează de asemenea pe o formulă obsesivă, formată dintr-un dactil (silabă accentuată urmată de silabă neaccentuată) și un spondeu (două silabe lungi). Desfășurarea sonoră sugerează plastic imaginea unui cortegiu funerar care vine din depărtare, se apropie lent și se pierde apoi treptat. Pe motivul funebru generat de ritmul ostinat, violele și violoncelele

suprapun o melodie tristă, ce amintește suferințele îndurate anterior (schifele acestei părți datează din perioada în care compozitorul lucra la „Eroica”).

Partea a treia (Presto) este un scherzo conceput în formă complexă (A-B-A-B-A). Tema sa exprimă bucuria nestăvilită, torentul melodic cucerind în trio-

uri intonații imnice.

Finalul (Allegro con brio) păstrează atmosfera de bună dispoziție, oglindind sentimentul de eliberare de trecutul dramatic. Cele două teme de o vervă deosebită îndreptătesc caracterizarea făcută de Wagner Simfoniei nr. 7, privită ca o „apoteoză a dansului”.

English

EMIR NUHANOVIĆ

Born in Konjic. Finished Music High-school in Belgrade in 1981. Graduated clarinet from Musical Academy Sarajevo where he also obtained a postgraduate degree. At the same time, he studied conducting in Skopje, Priština and Sarajevo. In competitions for pupils and students of music in Yugoslavia, in 1981 and 1983, he won the first prize as a soloist and also as a member of chamber trio of Music Academy Sarajevo. During 1992 he founded the Military Orchestra of the Republic of Bosnia and Herzegovina. In 1993 he reinitiated the Sarajevo Philharmonic Orchestra and remained as the director till 2008. In 1997 he visited New York where he obtained a diploma in Art management. The Federal Ministry of Education, Science and Culture awarded him in 1997 for special contribution to the development of music culture in Bosnia and Herzegovina. In 1998 he was also awarded the Sarajevo 6th April Award for special achievements in organization of music events during the war period in Sarajevo. Business Magazine proclaimed him Art manager for successful creation and management of Sarajevo Philharmonic Orchestra policy. In 2001, in Naples, he was awarded the „Golden Baton“ for long cultural cooperation between Italy and Bosnia and Herzegovina. International Center for Peace awarded him with „Freedom“ award for his contributions to humanism and human rights in Bosnia and

Herzegovina, Europe and the World.

As a soloist and conductor he was a guest of Wien-Musikverein, Innsbruck, Salzburg (Austria); Paris, Perpignan, La Rochelle (France); Rome, Venice, Ravenna, Farfa, Fermo, Ostia (Italy); Istanbul (Turkey); Szczecin (Poland); Stockholm (Sweden); Lisbon (Portugal); Zurich (Switzerland); Valencia (Spain) New York, Dayton, Lake Placid (USA), Ljubljana (Slovenia); Cyprus, Oslo (Norway), Sofia, Plovdiv (Bulgaria), Kharkov (Ukraine), Hiroshima (Japan).

He was also an Artistic Director of Sarajevo Philharmonic Orchestra, professor at Sarajevo Music Academy and professor at Pedagogy Academy in Mostar. In 2008 he founded Foundation for arts and education, as well as the First Private Music and Ballet School Amadeus.

From 2009 he was chief-conductor at New Europe Symphony Orchestra. In 2013, in Istanbul, he set up and conducted the first Bosnian opera Hasanaginica, with the Istanbul state opera and ballet, and also conducted the concert for Sirye, for the refugees from Syria, with the Cemal Resit Rey Istanbul symphony Orchestra. He was awarded the Es-Seyyid Osman Holusi Efendi Vakfi prize, for artistic activity, in 2013. He recorded a large number of CD's and DVD's of classical music and spiritual islam music.

LEONARD MIHALE

Leonard Mihale was born in Timișoara, Romania, on December 13, 2004. He finished the “Ion Vidu” High School of Music under the guidance of Mrs. Aida Gelati. He is currently pursuing his professional studies in Madrid at the “Musical Arts” Conservatory under the guidance of the artist Josu de Solaun.

During his ten years of musical studies, he won several national competitions. Internationally, he was awarded the Maestro Griselini Prize in 2020 by the “Fucina Itálica Griselini” Cultural Center.

He has performed with orchestras and given solo recitals in venues such as the National Auditorium of León (Spain), the Gustav Mahler Cultural Center in Dobbiaco (Italy), Villa Medici Giulini (Italy), the Shigeru Kawai Center in Madrid (Spain), the “Paul Constantinescu” Philharmonic in Ploiești, the Arad State Philharmonic, the

“Banatul” State Philharmonic in Timișoara, the “Mihail Jora” Philharmonic in Bacău, the “Oltenia” Philharmonic, the JOL Orchestra in Spain, the Baroque Hall of the Timișoara Art Museum, and the “Traian Grozăvescu” Municipal Theater in Lugoj. He has worked under the baton of conductors such as Walter Hilgers, Jordi Mora, Radu Popa, Valentin Doni, Daniel Manassi, Cristian Neagu, Jaime Casper, Juan Cantarell, and Radu Zaharia.

Leonard Mihale has participated in five editions of the Miami International Piano Festival Academy (MIPFA). So far, the young pianist from Timișoara has taken part in private lessons and masterclasses with Josu de Solaun, Anton Gerzenberg, Jorge Luis Prats, Ilya Itin, Zlata Chochieva, Amir Katz, Francesco Libetta, Giuseppe Devastato, Yuval Cohen, and Stephen Beus, to name just a few of the musicians he has worked with.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

A leading figure of the Romantic era, Johannes Brahms was born in Germany, in Hamburg. He studied violin and cello from an early age with his father, a modest contrabass player, and was then guided by a well-known pedagogue of the time, Eduard Marxsen, who instilled in him a love for baroque and classical creations. In parallel with his compositional activity, he asserted himself as a remarkable pianist, collaborating with great performers, such as violinists Eduard Reményi and Joseph Joachim. He undertook numerous concert tours, met Liszt, Wagner and Schumann (with whom he had a close friendship). With the exception of brief periods when he was employed as a conductor (in Detmold, Hamburg and Vienna - "Singakademie" and

"Gesellschaft der Musikfreunde"), Brahms turned his full attention to the field of composition, passionately writing over 120 works in all genres (excluding opera and symphonic poem): 4 symphonies, 4 concertos, 2 overtures, serenades, chamber music, piano pieces, lieds, choirs and the famous German Requiem. He never considered the classical forms outdated: on the contrary, he used them as a starting point in the construction of monumental architectures, enhanced by the bold melody, the perfect harmonic-polyphonic sense and the enveloping orchestration.

Concert no. 1 in D minor for piano and orchestra, op. 15 was composed between the years 1854 - 1857. The history of its formation as an independent piece is

particularly interesting: Brahms wanted to write a symphony in 1854 (outlining the main ideas), then, after Schumann's death, he modified his project in the sense of creating a grandiose sonata for two pianos, and in the end he reached an interpenetration of the symphonic and concertante genres. This last conceptual variant raised numerous comments, the public and music critics not appreciating the concert at the time of the first audition (Hanover, January 22, 1859, with Brahms at the piano and Joachim - conductor). They were unpleasantly surprised (at that time) by several new elements: the lack of free virtuosity, the dominance of the symphonic principle, some deviations from the usual architectural contours, the rethinking of the role of melodism (totally subordinated to the highlight of the poetic idea).

The first part of the concerto (Maestoso) begins with an orchestral introduction. The main theme, tense, harsh, is

presented against the background of a prolonged pedal, the secondary theme appearing, by contrast, dreamy, quiet.

The soloist instrument does not take over the same thematic material, but imposes two new ideas, which are transformed and developed along the way.

The middle part (Adagio) brings a feeling of reconciliation, emphasized by the delicacy of the soloistic-orchestral treatment. The meditative atmosphere, with deep religious connotations (Brahms wrote on the score of the first edition "Benedictus qui venit in nomine Domine" - "Blessed is he who comes in the name of the Lord") characterizes this wonderful lyric page.

The finale (Allegro non troppo) is an energetic rondo, the main theme expressing vigor and optimism. The sonic unfolding quickly takes surprising routes (including a "quasi fantasia" piano cadence), brilliantly resolving the dramatic conflict.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Conceived in 1809, Symphony no. 7 in A major, op. 92 was finalized three years later, during the famous summer spent in Teplitz, where Beethoven met Goethe. The echo of the drama of the previous symphonies (the 3rd and 5th) fades away, leaving the beauty and nobility of the classicizing attitude to be glimpsed in crystal clarity.

The monumental dimensions are reduced to a certain extent, the clear routes that generate the symmetry of the whole and the harmony of the detail are imposed. The orchestral writing, sound dosage and timbral direction are rethought, subjected to a transformative process aimed at the poetic transfiguration of experience. The classicizing style is reborn, preempting wisdom and artistic maturity at the expense of the contrasting - subjective elements specific

to the romantic current.

The first part (Vivace) is prefaced by a long introduction (Poco sostenuto): calm passages are interrupted by strong sonorities, some melodic lines outlined by the penetrating voice of the oboe stand out. The first theme of the sonata form appears in the high register, presented by flute and oboe.

The rhythmic unity of the first part is remarkable, the formula proposed through the main theme nonchalantly traverses the sections of the sonata architecture, avoiding monotony through the masterful, dynamic approach, in a continuous exuberance. Regarding this aspect, Tchaikovsky noted: "Only a colossus like Beethoven could solve such a problem without tiring the listener and

without overshadowing even for a single moment the pleasure of the audition by repeating the same rhythmic figure...". The second theme follows from the first exposition of the melodic content, continuing the repetitive course.

The second part (Allegretto) remains one of Beethoven's famous orchestral pages. The movement is also based on a repetitive formula, consisting of a dactyl and a spondee. The sound development plastically suggests the image of a funeral procession coming from afar, slowly approaching and then gradually disappearing. On the funeral motif generated by the obstinate rhythm, the violas and cellos superimpose a sad melody, which

recalls the sufferings previously endured (the sketches of this part date from the period when the composer was working on "Eroica").

The third part (Presto) is a scherzo designed in complex form (A-B-A-B-A). Its theme expresses overwhelming joy, the melodic torrent conquering anthemic intonations in trios.

The finale (Allegro con brio) preserves the atmosphere of good mood, reflecting the feeling of liberation from the dramatic past. The two themes of particular verve justify Wagner's characterization of the VII Symphony as an "apotheosis of dance".

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 5 decembrie 2025

Vioara I

Gabriel NIȚĂ
concertmaestru
Dan PREDOI
Pompilia POPESCU
Valentin ILIUȚĂ
Cătălin SASU
Ștefana ZAHARIA
Geo FABIAN
Dan FLORICĂ
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Gigel MILCU

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șefpartidă
Cristina PÎRLEA
Adrian BADEA
Iuliana PREDOI
Alin ROMAN
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șefpartidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ
Andreea CĂPĂȚĂNĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Maryia POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Marius VASILESCU

Contrabas

Ion BIROVESCU
șefpartidă
Ciprian CÎTU
Traian BADEA

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Daria PETRE

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Andreea TECUȚĂ
Irina ȚAPEȘ
șefpartidă

Clarinet

Bogdan UȚĂ
solist instrumentist
Liviu CHISĂR

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Lacezar PAVLOV

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Marcu DIACONU
Gilbert NEGOIȚĂ

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Enjoy
CM 52

10 DECEMBRIE
ora 18:00
Muzeul de Artă

ȘTEFAN
CAZACU

VIOLONCEL

IOAN-DRAGOȘ
DIMITRIU

PIAN

LUDWIG VAN BEETHOVEN:

Sonata op. 102

ASTOR PIAZZOLLA:

Le Grand Tango

GABRIEL FAURÉ:

Elegie

DAVID POPPER:

Poloneză de concert

GASPAR CASSADÓ:

Requiebros

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Elegantă
& Ritm

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

www.filarmonicaoltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de cultură subordonată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

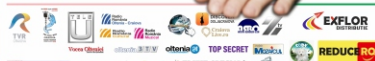
GRAFICĂ: DANIEL ENE

Prețuri bilete: 40 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe entertica.ro
Relași la telefon: 0251.414.698

Partener media

SPONSOR

11 DECEMBRIE
ora 18:00

Muzeul de Artă
Centrul "Constantin Brâncuși"

**BLUE
NOTE
TRIO**

**BOGDAN UȚĂ
LIVIU CHISĂR
EUGEN DUMINICĂ**

26.11 - 17.12 2025

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
CRAIOVA MUZICALĂ**

De la **MOZART**
la **GERSHWIN**

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova 2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251.414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Prețuri bilete: 40 lei.
16 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletul se găsește la agenția Filarmonica Oltenia
și la intrare în

Relații la telefon: 0251.414.698

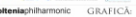
Parteneri media

GRAFICĂ: DANIEL ENÉ

Sponsori

Parteneri media

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENÉ